

ΡΩΜΙΚΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια δύο κι' έννιακόσα
και χαρά 'στον πούχει γρόσα.

Δέκατον κι' όγδοον μετρούντες χρόνον
'στον γίν έδρεύομεν τών Παρθενώνων.

Τών θρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί— άπ'εύθείας πρός έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο— ό κ τ ώ φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο.
Για τά ξένα όμως μέρη— δ έ κ α φ ρ ά γ κ α και 'σ τ ο χ έ ρ ι.

'Όδοόν του Δεκέμβριον κι' εικοστή,
και μουρά τών Ρωμικών ξεχωριστά.

Πούντος έπτακόσα κι' όγδοίντα δύο,
με ζουρλομανδύας τούς Ρωμικούς ένδύω.

**Μπονιμάδες μας κι' εύχαζές,
όποζ πέφτουν σάν βροζέ.**

'Στόν 'Ηλείον Κρεστενιτην ν' άκυρώση μ' εύκολίαν
Στεφανόπουλον και Δόγγαν κι' όλην την κλεινήν 'Ηλείαν.

'Στόν παππούλη σκανιάδες άπαρτία νά ακυρώση
κι' έκλογή νά μήν άφήση, ποζ νά μήν την άκυρώση.

'Στόν 'Ισιδωρο Κολιάτσο 'λίγο μπόι νά μακρύνη
και 'στον Νώντα Ντεληγιάννη μιά στατιστική νά γίνη.

'Στόν Ζαήμη κομπολόγι νά μετρέ τά προβάτιακι
και χαρτί για κοκορικούς και κλωστή για τά μουστάκια.

'Στόν Τραυλό μιά μπομπονιέρα τόσας πίκραις νά γλυκανή
και 'στον Τσαρλαμπά ταμπάκο νά τον πίνη νά ξεσκάνη.

Της Βουλξής την Προεδρεία 'στον άσικη χρυσομάλλη
και νά ριγγη τó κουδούνι και 'στον φίλον τó κεράλι.

Κάπα για τόν Καυταντζόγλου και τσατσάρα για χωρίστρα,
και 'στον κύριον Βελλίνη μιά μεγάλη κουδουνίστρα.

'Στόν Σκουζέ νά μαλακύνη πᾶσαν σχέσηιν τών έχριτων
και σπαθι νά κυνηγήση την φυλήν τών λωποδυτών.

'Στόν άβρό τόν Χατζηγάκη την άκυρώσιν του Ζάππα
κι' όπτασίας γλυκυτάτας περι μέλλοντος 'στον Λάππα.

'Αφοσίωσιν πολλήν του κυρίου Κυριακούλη
και νά χαιρή τά πιστά του κυρίου μας παππούλη.

'Στόν Μιγάλη τόν Στελλάκη τρεις άλλήρας, μιά κορίννα,
και λεπτά 'στον Βαφεζαδάκη, ποζ τόν έκαναν φαρίνα.

'Στόν Μπακόπουλο τόν πάνυ, τó δεξι του γέρου χέρι,
τό λουλουδι αμή λησμόνεα, του παππού νά τό προσφέρη.

Δύναμι 'στον Βενιζέλο, της Αίγινης τό ξεφτέρη,
και για τόν Καναβαριώτη μαυρομάνικο μαχαίρι.

Ζυγαριά για νά ζυγαζή κι' ό πολός Ζυγομαλάς
και μετά του Θανοπούλου νάχη σχέσεις ομαλάς.

'Λίγη μύτη 'στον Πετρίδη και 'στον Κορυζή μασέλα,
γχιλίτσα για τόν 'Αλεξάκη και για ράχαις μαναβέλα.

Μπούσουλα 'στον Καραπάνο, με Ναυαρχούς ίντερβιού,
και μακρύτερος νά γίνη και φιγούρα καρβιού.

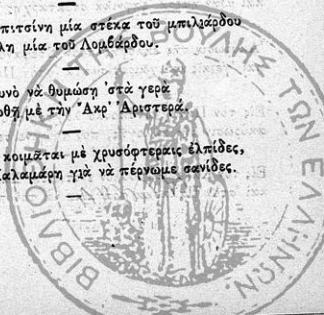
Είς τόν Γεώργγη Καπιτσίνη μιά στέκα του μπιζάρου
κι' έλλη μιά του Λουδαρόου.

'Στόν Διμπρίτη του Τυρνάβου πάλας κι' άρματ' άκριβά,
και 'στον Ρόμα νά μη χάση τόν σπουδαίο Κολλυβά.

'Στόν Κυριάκο Λιγυρό νά θομάση 'στά γερά
και νά πάη νά στρωθή με την 'Ακρ' Αριστέρα.

'Στόν σεμόν τόν Δεληγιόργγη νά μη χάση τίν Μανέτα
και του γέρου Θωδοράκη του τά ψάλη νέτα σέτα.

'Στόν Χατζίσκο νά κοιμάται με χρυσόφτερας έλιπίδες,
και γιαπιζά 'στον Καλαμάρη για νά πέρνωμε σανίδες.

Εἰς τὸν Γεώργη τὸν Ἀδέρωφ μὴ σφύριτρα, μὴ τσαμπούνα,
 κί Ἄχρου εἰς τὸν ντιλάκτο
 καὶ κλεινὸ Μαυροκοδάτο,
 κί ὀλοένα νὰ προσέχη μὴν τοῦ κλέφουε τὴν γουζν.

Δίοπτρα ἴστον Βελλιανίτη καὶ νὰ γίνῃ μὴ χαρά
 Ἰπουργὸς Συγκοινοίας μὲ τὴν Ἄκρ' Ἀριστερά.

Εἰς τὸν Κορράκτη τὸν κομψό, ποῦ δὲν τὸν σκιάζου μπό-
 [ρακι,
 ἴλιγο κολοκυθόσπορο γιὰ νὰ περῶ τῆς ὥρας.

Μαντζουρί ἴστον Σιμόπουλο, κί εἰς χροῖους ἀσιτίας
 νάκι μὲ τὸν Κορράκτη του σάν Δάμων καὶ Φιντίας.

Ἐτῆς Ἄκρας τῆς Ἀριστερᾶς, τῶν ἄκρων τὸν Λεβίδη,
 νὰ τούλθουε ὄλα δεξιά ἴστο πεισμα τοῦ Κρονίδη.

Εἰς τὸν Ἀναστασόπουλον Δραγοῦμιον εἰκόνα
 νὰ τὴν κυτῶ καὶ νὰ θρηνητὸν μάτκιον κλαυθιμῶνα.

Εἰς τὸν Σιολένσκη νὰ γευθῆ καὶ τῆς Βουλῆς τὴν νίκη
 καὶ μὲ τὴν Ἄκρ' Ἀριστερά νὰ πάρ' Ἰπουργιλίκι.

Ἐστὸν κύριο Μελισσινο λεπτό λεπτό ματσουκι
 καὶ γιὰ τὸν Ἀντωνόπουλο τρέ ντιστεγά μπουζουκι.

Ἐνεκ κλυστήρι τοῦ γιατροῦ, Μοσχούλα τοῦ καλλίστου,
 γι' αὐτοῦ ποῦ τὴν ἀκύρωσι ζητοῦν τῆς ἐκλογῆς του.

Ἐστὸν Στράτο γλώσσα πσυχετῆ κί ἔπου ποιεῖ νὰ γιάνῃ
 καὶ τέλος νὰ συμειδέσκη μετὰ τοῦ Καραγιάννη.

Καινούργια κλάρα ἴστον Κορνὴ γιὰ νὰ βερῆ μὲ τούτη,
 κί ὀλίγον Ἐρωτόκριτο ἴστον κίριον Δεουτή.

Ἐστὸν Μπέλλο νὰ μὴ χάνεται γι' αὐτὰ τὰ καθεστῶτα
 καὶ κάτσεπρος ἴστον Ἀραπικὴ νὰ πάη σάν καὶ πρῶτα.

Εἰς τὸν Βιτάλη νὰ γενουδὸν δεξιαμενικὸ ἴση Σύρα
 καὶ ἴστον Μαμουσή τῶν Ψαῶν ἔνεκ κταβερεκτῆρα.

Καμπόσις τρίχης μουστακιοῦ ἴστον Σάκη τὸ ζερετί,
 καὶ ἴστον Πετοῦλη νὰ κρατῆ πάντα καρρὲ ἴστο χέρι.

Ἐστὸν Πιτ τὸν Κωνσταντόπουλο μὴ πρέξ' ἀπὸ ταμπάκο
 καὶ φίστικὸ νέας ἐκλογῆς ἴστον Τριανταφυλλάκο.

Ἐστὸν σπαθοφόρο Τσαμαδοῦ δαμασκηνὸ σπαθί
 καὶ μὴν ἡμέρα ζαρνικὰ στρατάρχης νὰ ἔρεθῆ.

Ἐκύρωσι τῆς ἐκλογῆς ἴστον Στέφανο Γεννάδη,
 καὶ γεματὸ καὶ χιμερτίμακα ἴστον Πολυχρονιάδη.

Εἰς τὸν Παναγιωτόπουλο λαχταριστὸ ρουστῆτι
 ἀκύρωσι τῆς ἐκλογῆς, ποῦ τούγινε σεκλέτι.

Εἰς τὸν Καλογερόπουλον ἐνάστεισι Σαραβέλα,
 καὶ ἴστον Παλάσκα φράγιμακα τοῦ πηγαίνου ντρέλλα.

Εἰς τὸν Δεδουση λεβεντιά κί ἔν' ἀσημένιο δίσκο
 μ' αὐτὸν χαρτοφιλάκιο νὰ φέρῃ ἴστον Χατζίσκο.

Ἰπουργου κρυφὸ μεράκι
 καὶ ἴστον Νίκο Γουνεράκι.

Ἐστὸν Καλλιφρονά μὲ μείνη σταθεροῦ ἴση Κορδοῦο
 καὶ νὰ μὴ τὸ σκάση χάρι τοῦ Κυρζάκου Λιγνουο.

Ἐστὸν Βουδουρή τὴν ριγοῦρα
 τοῦ κλεινοῦ σὲρ Τζέον Τζαμουρα.

Ἐστὸν Ἰδραίο Λεωνίδα μὲ λυγνάρι καὶ δοῦδι
 νὰ κυτῶξη μῆπως εὐρη τὸ χριμένο τὸ κλειδί.

Μὴ ροκάνη τοῦ κυρίου Περικλῆ Βαλαωρίτη,
 καὶ γιουστῆρι σακκουλίσι τοῦ κυρίου Ζωγλοπίτη.

Ἐστὸν Τοπάλη τὸν Καρτάλη καὶ κορδῶμακα νιμφιοῦ,
 καὶ ἴστον Στάνη τῶν Κυθῆρων τῆς ἐνάστεισι τοῦ Σορίου.

Ἐστὸν Καρτάλη τὸν Τοπάλη μὲς ἴστον κόρρο νὰ τὸν κρύψη
 καὶ δρο τοῦβλ' ἀπ' τὸ Κορδοῦο τὴν κοιλιτῆς του νὰ τρέψη.

Μὴ τσαπάνικη φλογέρα
 τοῦ κυρίου Καζαμπάκα,
 κί ἄλλη μὴ γλυκουτέρη
 τοῦ κυρίου Καλαμπάκα.

Ἐστὸν πτωχὸ τὸν Μουκαρούσο μερικουο λιμοκοντόραυο
 καὶ σχοιμὴ ἴστον Φωτιάδη γιὰ νὰ δονῆ ψηροφόραυο.

Εἰς τὸν Γιάννη Καραπάνο, ποῦ σπανίος ὀμιλαῖ
 κί ὀμικρόν τὸ οὐ προφέρει, νὰ μιλήσῃ ἴση Βαλῆ.

Ἐστὸν Πατρινοῦ τὸν Χοῖδα φρακκί γιὰ τὸ ατομάκι
 καὶ γιὰ χαρτοφιλάκιο κί αὐτοῦ ἐλπίδας νάχη.

Φουσκας ἴστον Ἀγγελόπουλο τὸν Παλιγγενεσίο
 καὶ γιὰ τὸν Κορδοῦραγα νὰ γίνεταὶ θυσία.

Λάδι γιὰ τὸν Λαδόπουλο, καὶ νὰ τοῦ λέν' ἴσαι μας
 πῶς γύθηκε τὸ λάδι μας κί ἔπωσε ἴση φρακί μας.

Εἰς τὸν Μελά μὲς ἴση Ἄγυμὴ νὰ κἀνη τόσα πράμαμακα,
 μὴ κί ἔνεκ δευτέρο Σχολεῖο γιὰ νὰ μαθαίνουε γράμαμακα.

Σαποῦνι ἴστον Μουτσόπουλο νὰ σπεινῆ μπουμπουλήθραι
 καὶ ἴστον Μυκῶνιο τυρὶκὶ τῆς Νάξου καὶ μυζήθραι.

Ἐστὸν Πρωτοπαπαδάκη,
 τῆς Νάξου τὸ παιδάκι,
 τὴν ἀτυχή τὴν σμύριδα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃ
 κί ἐπὶ τῆς σμύριδος αὐτῆς τὴν γλώσσα ν' ἀκουσίση.

Ἐστὸν Κρίστη τῆς Θυμακτοῦργου τῆς Παριανῆς τῆ χάρι,
 ποῦ τῶνομά της δὲν χωρεῖ τὸ μέτρο νὰ τὸ πάρη.

Εἰς τὸν Δελένδα κί Ἄσμη Σαντορινοῦ βισάντο
 καὶ πίνωντάς το μὴ χαρὰ νὰ λέν' πῆρ ντιό σάντο.

Μπροσκό κρασί γιά δύναμη 'στῆς Θήρας τόν Βαλέτα
καί γιά τόν Καλωντζόπουλο τῆς ὄρας στιβαλέτα.

'Στόν 'Άλφα Προβελέγγιο 'στή Σίφνο νά θερίση
καί νά τελεώσῃ τόν Φωκᾶ κι' ἔπειτα νά γυρίσῃ.

Γκαλιᾶ 'στόν Γκιών τόν Τηγιακό και σοβρό καμᾶρι
καί 'στή Βουλή νά τόν 'ρωτοῦν : εἶσαι παπᾶς γιά πλάρι ;

'Απρίλη ραδιόνητα 'στόν Ραδιό and προίκα,
καί 'στόν 'Ιερομνήμονα τῆς Τζιᾶς καμπόσα σῦκα.

'Στόν Κόντη τόν συνδικαρό τοῦ Θεοτόκη σίτισο
καί ραμπαδόξωλο βαρῶ 'στῆς Λιμηρᾶς τόν Ρίτσο.

Εἰς τόν Φαρμάκη φάρμακα : 'στόν Καναβο καναβί,
κι' ἴσκα 'στόν Ἴσκο τόν καλό 'στό δίκρο του ν' ἀνάθη.

'Στόν 'Εμπειρικό Σάριζα, τῆς 'Ανδρου χαιρετισματά,
βκπόρια περισσότερα και πῶ πολλὰ μερισματά.

'Στόν Κουντουριώτη Σύμβουλος Μονοπωλιών νᾶναι
κι' ἔλο τὰ Μονοπωλία 'στό κράτος νά περᾶνε.

Εἰς τόν 'Απέρη τόν Σιρνή τοῦ Σκαρπινᾶ τήν στάνη
καί λεωφόρους τοῦ Συγγροῦ και 'στους Σιρνήους νά κᾶνη.

Πάχος 'στόν Νίκο Μισοφλή νά φαίνεται ποῦ ἔ
καί 'στόν Ρωμᾶνο δεῶ μονάκλ νά βλέπῃ τόν Σκουζέ.

Εἰς τοῦ Ζαῆμη τοῦ βωδοῦ τᾶδέλιρα Πριγκηπάτα
καί Βιλαέτιε 'στόν Μωρηᾶ και Ρίου Δεσποτάτα.

Καρύστου μέλι μπόλικο 'στόν Παππανικολῆ
καί 'στόν Νικολαΐδη,
καί σ' ἔλους τοὺς Κορδονηκοὺς νά μπαινούν 'στή Βουλή
τὴν νύκτα μ' ἀντικλαῖδι.

'Στόν Πολυγένη δεῶ λαστούς, μῆ καζῆλα 'στόν Σπυράκη,
καί σ' ἔλο τὸ Ρωμᾶϊκό θεσμοῦ τοῦ Θεοδωρακη.

'Αρχμηνῆ κι' ἄρχιχρονῆ,
πάρτε σαποῦνη και σκουινᾶ.

'Αη-Βασίλης ἔρχεται κι' ὁ κόσμος ἔλος χαιρε,
κι' ὅποιος χαρτοφυλάκιο δέν ἔβαλε 'στό χέρι,
καί λῶνει και μαρπίνεται και τόχει στενοχωρία,
νά κᾶνη κόμμα μόνος του και νά καθίξῃ χωρία.

